

**Τρικούπης.** Ἐπέβαλεν ἡμῖν νὰ ἐνεργήσωμεν. . .

**Τζάνες.** Κύριοι, δὲν εἶνε πλέον καιρὸς ἐρίδων. Alea jacta est. Voe victis! Fortuna juvat audaces.

**Μαργέλλος.** Ἡγού, κύριοι, ἀγαποῦ τὴν εἰρήνην. Ἡγού εἴμι κυνικοὺς φιλόσοφους. . .

**Τράκας.** Προτείνω νὰ σταλῇ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς Φιλιππούπολιν.

**Μεσσηνέζης.** Ἡ πατριεὶς κινδυνεύει! . . Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος! . . Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία! . . Ἡ . . . σελημαία! . . . (πίπτει λιπόθυμος ἀποπνεύει ἐκ τῆς συγκινήσεως).

**Εἷς ἀντιπολιτευόμενος.** Σεῖς εἰδείξατε τὸ καθήκον συνιστῶντες τὴν ἐξεταστικὴν. . .

**Εἷς συμπολιτευόμενος.** Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ, διότι δὲν σᾶς ἐστεῖλαμεν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. . .

**Ὁ α'.** Ἐχετε τὸ θράσος νὰ ὀμιλῇτε ἀκόμη. . .

**Ὁ β'.** Σκασμὸς, ἀφιλότιμα!

(Ἀκούεται ὁ κρότος ἐκ τῆς ραπίσματος).

**Ὁ κ. Δουζίνας.** Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ διπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νάνατεθῇ πᾶσα ἐξουσία.

**Ὁ κ. Ρηγόπουλος.** Ὅταν ἐπέστρεφα ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξιδίου μου, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντήσω τὸν ἐξοχὸν φίλον μου Ἐδγάρδον Κυνέ, ὅστις μοι εἶπε «Τὰ ἔθνη δὲν ζοῦν μὲ τὴν στιγμὴν, ζοῦν μὲ τὴν αἰωνιότητα!». . .

**Φωναί** (ἐκ τῶν θεωρείων). Ὁχι λόγους, δὲν θέλομεν λόγους, ἔργα, ἔργα!

**Ὁ κ. πρόεδρος.** Τὰ ἀκροατήρια παρακαλοῦνται νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ συνεδρίασις εἶνε μυστική.

**Ἄλλαι φωναί.** Σιωπὴ, καπνοφάνται!

(Ἀκούεται δεῦτερον ράπισμα. Οἱ ἐν τῷ θεωρίῳ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἔρχονται εἰς χεῖρας. Θόρυβος, ποδοκροτήματα, κραυγαί. Εἷς πυροβολισμός).

**Ἡ πρώτη φωνή** (ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου). Ζήτω τέλος πάντων ὁ ἐμφύλιος πόλεμος!

(Λέγεται ἡ συνεδρίασις).

ΚΡΑΚ

+++++

## Γ Ρ Α Μ Μ Α Ι

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδημοσιεύοντο ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἀλλεπάλληλα διατάγματα περιέχοντα σωρηδὸν διορισμούς παντὸς εἶδους ἐπιστατῶν καὶ ἐπιστατριῶν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐδημοσιεύετο τὸ διάταγμα περὶ ἐπιστρατείας. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐπιστρατείας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔτυχε πάλιν ὁ αὐτὸς κ. Παπαμιχαλόπουλος. Ἐπομένως δύναται δικαιοματικῶς νὰ ὀνομασθῇ ὑπουργὸς τῶν ἐπιστατῶν, τῶν ἐπιστατριῶν καὶ τῶν ἐπιστρατειῶν.

†  
††

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πύργας ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς χάριν τῶν παρουσῶν περιστάσεων νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν

εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐδήλωσεν ὅτι προθύμως προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος. . . τὸ ἥμισυ τοῦ ὀνόματός του.

†  
††

Αἱ νεάνιδες τῶν Καλαμῶν κεντῶσι κατὰ τὰς ἐφημερίδας μεγάλην σημαίαν χρυσοπάρυφον, ὅπως δωρήσασιν αὐτὴν τῷ ἐκεῖ τάγματι, ἐφ' ἧς ἀνέγραψαν τὴν λέξιν *Tolmār*. Ἡ πρόθεσις τῶν καλῶν κορασίων εἶνε βεβαίως ὅσω τὸ δυνατόν ἀξιεπαινος· ἀλλ' εἶνε φόβος μὴ ἡ ἐπὶ τῆς σημαίας ἀναγεγραμμένη λέξις διεγείρῃ παρὰ τοῖς ἀποβλέπουσι πρὸς αὐτὴν μαχηταῖς μᾶλλον γαστρονομικὰς ἢ πολεμικὰς ὁρέξεις.

†  
††

Αἱ τελευταῖαι διαδηλώσεις ἔφεραν πάλιν εἰς φῶς ὠθήσασαι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πλέον σκηρῆς καὶ ἀρχαῖόν τινα λησμονηθέντα ἠθοποιόν, τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον διακριθέντα μεταξὺ τῶν ῥητόρων τῶν τελευταίων συλλαλητηρίων. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν νομίζομεν ἀκαιρὸν ἐκλέγοντες μεταξὺ τῶν ἀπείρων περὶ αὐτοῦ ἀνεκδότων νὰ διηγηθῶμεν τοῖς ἀναγνώσταις μας τὸ ἐξῆς αὐθεντικώτατον.

Ὁ δημοφιλὴς ἠθοποιὸς παρίστανε ποτὲ πρόσωπόν τι ἐν τῇ *Λουκρητία Βοργία*. Ὡς συνήθως δὲ τὸ πλῆθος ἤκουεν αὐτὸν ἀπλήστως καὶ ἐχειροκρότει παταγωδῶς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀνδρονόπουλος εὕρισκετο εἰς τὸ ζωηρότερον μέρος τῆς ὑπακρίσεώς του καὶ ἐβρυχάτο περιόδους ἐπὶ περιόδων «Οἶκος Βοργίας, οἶκος ἀτιμίας. . .!», ὅτε αἰφνης χάνει τὴν σειρὰν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ υποβολέως, ἀλλ' οὗτος σιγῇ. Τὸ πλῆθος ἀρχίζει νάνυπομονῇ καὶ ὁ Ἀνδρονόπουλος νὰ δυσανασχετῇ. Ἀλλ' αἰφνης ἐμπνεόμενος ἀποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ αὐτοσχεδίως τὴν διακοπέναν φράσιν καί: «Τοῦ Ἑλλήντος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ἐποφέρει», ἀναφωνεῖ ἀποβλέπων ἀτενῶς πρὸς τοὺς θεατὰς, ἐκτελεῖ μεγαλοπρεπῆ χειρονομίαν καὶ εἰσέρχεται μεγαλοπρεπέστερον ὑπὸ τὴν σκηνήν!

+++++

## ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Αἰδῶ, ἐνταῦθα. Δοχέμεθα ἐξ ὅλης καρδίας καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης μάλιστα. Ἐλευθέρᾳ ἔσον θέλετε! Ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἀπαράδατον ὄρον νὰ σᾶς γνωρίσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν κάλλιον. — Δ. Σταυρ. . . . Ἡράκλειον. Εἶνε ἀδύνατον δυστυχῶς ὑπὸ τούτους ὄρους.

Τὸ παρὸν α'. φύλλον τοῦ ΑΣΤΕΟΣ ἐξαιρετικῶς διανεμηθήσεται καὶ ἀποσταλήσεται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ ἐγγραφέντας ὡς συνδρομητάς. Οἱ μὴ βουλόμενοι νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Εἰδοποιοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦδε οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς πρωτευούσης, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως τὴν συνδρομὴν των μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τρίτου φύλλου.

† Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Πιερρή †